

KURYER KRAKOWSKI.

D. 27 Października 1835. W T O R E K.

Stefan Batory z powodu zamieszek z różnowierc: wydaje edykt czyniący naszcz: jego panowania roku 1578.

N^{er} 23.

Pismo to kosztuje kwartał nie złp. 6 i wychodzi codziennie (wyjąwszy niedziele i święta uroczyste) po południu.

W Drukarni Akademickiej, nakładem wydawcy A. Tessarozyka.

Austria. Gazety berlińskie donoszą następującą wiadomość z Wiednia: „Ostatnie dni pobytu N. Cesarza Mikołaja wywarły na umysł J. C. K. M. taki wpływ, że go sobie bez wątpienia nikt wyobrazić niepotrafi. Rozumimy przez to czcigodną Cesarzową Matkę dla której śród ciężkiej walki i najpobożniejszej pokory, jakby z nieba spadła pociecha, która jej przywołała na pamięć najszcześniejsze dni różnobarwnego życia, to jest dzień Jej zaślubin i dzień koronacyi, jako królowej Węgier. N. Cesarz Mikołaj, który uwielbiał już od pierwszego zjazdu w Münchengrätz Jej cnoty i macierzyńską troskliwość o s. p. N. Cesarza Franciszka, pospieszył złożyć hołd najpobożniejszej i najcenniejszej z niewiast, która odtąd do historii należy.“—Hrabia Czerniszew, rossyjski minister wojny jest spodziewany w tych dniach w Wiedniu.—Przez wszystkie gazety rozgłoszona wiadomość, iż arcybiskup paryski Quelen zabronił śpiewać w kościele na pogrzebie Belliniego śpiewakom teatralnym, wzbudziła tu wielkie wrażenie i powszechną nagannę. Każdy Austrjacki poddany mówi: „Coś podobnego nie zdarzyłoby się przy naszym rządzie.“—Możnaby jednak do tego przydać: „iż nie masz tutaj żadnego wysokiego ani niskiego duchownego, któryby podobnie chciał

się mągać całej ludności.“ Nasze duchowieństwo jest wzorem tolerancyi i względem takich rozkazów jak pana Quelen, słyhać między niem głos powszechnej nagany. (G.B.V.)

Hiszpanja. Urzędowe doniesienia potwierdzają klęskę Don Karlosa pod Willarkają. Liczba zabitych, rannych i wziętych doniewoli, których stracił Don Karlos, jest podaną na 1500 ludzi.—Pod miastem Olot zostali także Karoliści porażeni; Odonnel, ich dzielny przywódca wpadł w ręce Krystynów—Od przybycia angielskiej legii do Hiszpanii, panuje wielka demoralizacja w wojsku Don Karlosa, i sprawa jego codziennie traci stronników. Jego ajenci utrzymują przychyłość Nawarczyków ku niemu tą groźbą, iż jeżeli Don Karlos upadnie, i oni stracą swoje przywileje. Prócz głównego przywileju że w baskich prowincjach niepowinny stać wojska królewskie, są jeszcze inne bardzo ważne I tak: Biskaja nie ma płacić więcej podatków królowi hiszpańskiemu jak swoim dawnym panom, które prawie są żadne i tylko je uchwalają sejmiki prowincjonalne. Każdy Hiszpan, który udowodni, że pochodzi z Biskai, należy do szlacheckiego stanu, jakimkolwiek trudni się rzemiosłem. Wszyscy Biskajczycowie, którzy się znajdują za granicą swej prowincyi,

równie w cywilnych jak kryminalnych sprawach ulegają własnemu dla nich mianowanemu trybunałowi, sądzącemu w Walladolidzie. Wszystkie zagraniczne płody mogą być wprowadzane do Biskai bez żadnej opłaty; jedynym zakładem rządowym w tych prowincjach są poczty. Żaden Biskajczyk nie ma być skazywany na karę hańbiącą; prócz tego, jego osoba, jego koń i ostrogi, są nietykalne we wszystkich cywilnych sprawach. Te właśnie przywileje zagrożone przez królową Rejentkę są powodem teraźniejszej wojny domowej, całą Hiszpanją wzruszającej, a której koniec trudno odgadnąć.—Stan kupiecki w Madrycie przyrzekł panu Mendizabalowi zasiłki pieniędzy. Widzi on potrzebę sprzętów środków dla zniszczenia stronnictwa Karolistów. Mówią, że Don Karlos przed końcem października uorganizuje 50,000 armją. Drugim przedmiotem obawy dla pana Mendizabala jest dwuznaczność rządu francuzkiego. P. Rayneval poseł francuzki już nie niemoże w Madrycie, i życzą sobie po nim następcy wolnego od podejrzenia, iż się w niczem nieprzyłożył do sprowadzenia tak zawiązanego stanu rzeczy, w jakim się dziś Hiszpanja znajduje. Byli ministrowie Las Amarillas i Martinez de la Rosa żyją spokojnie jako ludzie prywatni. Powszecchna nienawiść jest wymierzona przeciw panu Torenó, który od wystąpienia z ministerjum, jeszcze się niepokazał. Mówią, iż się ukrywa w mieszkaniu francuzkiego posła, a ta pogłoska rozjątrza tém bardziej nienawiść przeciw niemu. (G.B.V.)

Anglja. Listy odebrane z Odessy

donoszą, iż Lord Durham nie został tam przyjęty z wszystkimi oznakami należnemi jego godności i z początku uraził się cokolwiek o to; lecz cała rzecz została naprawioną przez uniewinnienie się, że go się tak prędko nie spodziewano, i gubernator hr. Woronichów był nieobecny.—Królewski namiestnik Irlandyi ściągnął na siebie całą nienawiść gazet torysowskich za to, iż zaprosił na objad Okonela. Lecz że Namiestnik nie sprzyja wyłącznie żadnemu stronnictwu, dewodzi ta okoliczność, iż nazajutrz zaprosił do siebie naczelników Torysów w Irlandyi.—P.Green donosi o żegludze nadpowietrznej, którą w tych dniach odbył, iż w wysokości na pół mili od ziemi stał przez 5 godzin. Zamierzał on powędrować do Francyi, ale brak wiatru zwiweczył jego zamiar.—Nigdy jeszcze tak wiele jak w dniach ostatnich nie zajmowały się gazety londyńskie sprawą wschodnią, gdy lord Durham był w Stambule. Ministerjalne tak daleko posunęły swój zapal, iż żądały aby Anglja raz skończyła sprzeczkę o przepływanie Dardanelli, układami lub orężem. (G.R.S.)

Francja. Król Belgów zahawi tylko 10 lub 12 dni w Paryżu; jego żona małżonka chce spędzić cały miesiąc u swoich rodziców. Po Paryżu biegają pogłoski, iż Król Belgów na późniejszą odłożył odwiedzinę swojego teścia, oraz że umoczności w Fontenello nieprzyjdą do skutku.—Gazety rządowe zaprzeczają jakoby w Fontenello odkryto spisek na życie Króla i uwięziono 4 osoby.—Hrabia Leon naturalny syn Napoleona stracił stopień pułkownika gwardyi narodowej

w mieście St. Denis dla postępów przeciwnych rządowi. — Od kilku tygodnistoi w Tulonie wiele pułków, które tam przybyły w zamiarze udania się do Algieru; lecz teraz niesłychać o tém, i mówią, że to wojsko popłynie do brzegów Hiszpanii. — Dziennik paryzki *Messenger* donosi, iż odebrał wiadomości od granic hiszpańskich, że wywóz zapasów wojennych dla armii Don Karlosa z południowej Francyi odbywa się w wielkich ładunkach i niedoznaje prawie żadnych przeszkód. Jednakże to wszystko na nie wiele się przyda, bo wojsko Królowej w 6 tygodniach wzmocni się 40,000 ludzi. — W ratuszu paryzkim złożono do rozpoznania plan dwóch kolei żelaznych, od Paryża do Orleanu i Tours. Pierwsza ma być długa 20 mil a kosztą wynosić będą 18,500,000 franków; druga będzie długa 30 i pół mil, a kosztą wynosić będą 33,760,000 fr. Mnóstwo przedsiębiorców, kapitalistów i inżynierów ciśnie się do ratusza, dla obejrzenia tych planów. — Dochody publiczne miasta Paryża wynoszą w roku bieżącym 42,119,226 fr.; a wydatki 37,496,964 fr: resztę więc, to jest 4,622,264 fr. przeznaczono na budowę i zakłady publiczne. — Rozkaz królewski stanowi cenę następną przejazdki dorożkami: każda przejeżdżka między 6 godziną rano i północą półtora franka; pierwsza godzina 2 franki i 5 su, za każdą następną 1 frank i 15 su; od 12 godziny północnej do 6 rano, za każdą przejeżdżkę 2 franki, za każdą godzinę 2 franki. (G.P.S.)

Włochy. Ojciec S. na przełożenie konsula angielskiego cofnął zakaz, na

mocy którego okręty królowej portugalskiej, tudzież okręty kupieckie portugalskie nie mogły zawijać do portów kraju Papieżkiego. Wszelako okręty płynące pod banderą portugalską, przybywając do portów papieżkich, powinny ją zdiąć, i wtenczas dopiero znowu wywiesić mogą, gdy się od brzegu oddalą. Ludzie i ładunek mają być tak uważane, jakby należały do narodu, z którym dwór rzymski zostaje w najprzyjaźniejszych stosunkach. Zdaje się, iż postąpiono sobie podobnie jak z okrętami należącemi do krajów południowo amerykańskich, których także Papież nieuznał, lecz dozwolił im utrzymować związek handlowe z poddanymi papieżkiemi, jakie teraz są przepisane dla Portugalii. (D.P.)

Turcja. Angielska gazeta *Kronika poranna* donosi, iż w następny sposób Sułtan odpowiedział Durhamowi: „Mocno jestem ucieszony oświadczeniami, któreś pan zrobił o sposobie myślenia króla Wielkiej Brytanii, również jego obecnością w stolicy mojego państwa. Daje mi ona nowy dowód przyjaźni, którą rząd angielski ma dla wysokiej Porty i uznaje zupełnie znak szacunku ze strony jego Monarchy, w wielkiem zbroceniu zrobionem przez pana w podróży do Petersburga. Sam pan jesteś świadkiem usiłowań, które poczyniłem dla polepszenia stanu swojego państwa, aby ile możliwości jak najprędzej stało się uczestnikiem pożytków cywilizacyi. Pana imię było mi znane pierwaj, nim go zobaczyłem, i jego świetna chwalebna poprzedziła go również tutaj. Wiem, że niemniej będziesz pan poważany

od mojego sprzymierzeńca, Cesarza Rosyi, i pragnę, abyś Mu zaniósł moje pozdrowienie. Między Nim a mną, spodziewam się, że pan będziesz zawsze skutecznym pośrednikiem *Gps.

W mieście Barze we Francyi urządzają liście ziemniaczane na tytuł, a to w sposób tak wyborny, że najwięksi znawcy poznać się na różnicy nie mogą. — Szatobrijan sprzedął księgarzom Gosselin i Fourné w Paryżu swój przekład „Raju Utraczonego“ Mil-tona, za 400,000 fr. Wiadomo, iż Milton za pierwotwór dostało mało coś więcej nad 200 franków. — Angielski mechanik Worth zamysła zrobić niezmierniej wielkości banię, która gazem oświetlona i w znacznej wysokości nad ziemią zawieszona będzie. Bania ta ma zastępować słońce w ten-czas, kiedy ono drugiej półkuli świeci; jedna może wystarczyć na całe mia-sto. P. Worth chce z rządem An-gielskim wejść w układy. — Najwięk-szy aloes, który teraz znajduje się w Anglii, ma 20 stóp wysokości i 900 kwiatów. — W 21 stadach rządu Fran-cuzkiego znajduje w tym roku 870 o-gierów, 91 klacz i 219 źrebiąt. O-prócz tego prywatni gospodarze otrzy-mali zasiłek pieniężny na utrzymy-wanie 219 ogierów. Liczbę koni we Francyi podają na 2,147,000; liczbę zaś rocznie urodzonych źrebiąt na 233,000.

W jednym mieście francuzkiem u-marł niedawno adwokat, który w cią-gu swojego życia bronił i wygrał 580 spraw ubogich wdów, 451 sierot i 1222 różnych biednych osób. Nigdy

nieprzyjmował obrony bogatego czło-wieka; dochody tego dobroczyńcy nieszczęśliwych tak były szczupłe, iż na pochowanie zwłok jego obywatele zbierali składkę: ale wzniesli mu po-mnik godny onót tak pięknych.

Między 9 a 10 godziną ranną od bramy Florjańskiej do pierwszej prze-cznicy, zgubiono 22 b.m. 550 złp. w biletach Bankowych 50 i 100 złoto-wych; dający o nich wiadomość do głównego Kantoru Redakcyi Kurjera otrzyma 100 złp. nagrody. (3r.)

Zyczący jechać do Warszawy o wspólnym koszcie, raczy się zgłosić do Redakcyi Kurjera po bliższą wia-do-mość (3r.)

Z dnem 3 Listopada r.b. obok ko-ściola Panny Maryi w rynku otwarty zostanie handelskna, dywanów i wi-goniów po cenach najumiarkowań-szych, pod firmą A. J. Kwiatkow-skiego. (1r.)

Potrzebny jest gorzelnik na wieś o 5 mil od Krakowa; bliższa wiadomość w Redakcyi Kurjera. (2r.)

Kamienica pod licz: 256 przy ulicy Gołębiej jest z wolnej ręki do sprzeda-nia; bliższą wiadomość o cenie po-wziąć można w domu na 2giem pię-trze pod Ner 59, przy ulicy Szerokiej stojącym. (3r.)

Przybyli do Krakowa. Zboński Xaw-ry ob: Jarg Herman. Halmann Karol z Prus. John Antoni z Wiednia, Stelmasze-wicz Stanisław, Wiesiołowski Michał ob: z Galicji. Michalczewski Maxymilian ob: Zieliński Piotr, Dąbski Franciszek, Zabo-rowska Elżbieta, Sobolewski Ignacy, Sobo-lewski Józef, Szuwański Adam, Średnicka Ewa, Zydanowski Florjan z Polski.

Opuścili Kraków. Fricke Karol do Prus. Dziś w południe stopni ciepła 7.

Główny Kantor Redakcyi Kurjera w Księg: p.Kocha obok kośc: P. Maryi w Rynku.